

Fitxa tècnica

Guió Mei Ah, Wang Xiaoshuai **Fotografia** Kim Hyun-seok **Música** Dong Ying-da **Interpretació** Liya Ai, Du Jiang, Zhao-Yan Guo-Zhang, Jingjing Li, Qi Xi, Roy Wang, Wang Jingchun, Cheng Xu, Mei Yong **Durada** 185 min **Gènere** Ficció / Drama **Llengües** Mandarí, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El Yaoyun i la Liyun són un matrimoni que creuen haver-ho perdut tot. El seu fill va morir després d'ofegar-se de forma tràgica. Anys més tard, la parella va decidir adoptar en Liu Xing, un jove que, però, no ha aconseguit reconfortar-los de la forma que esperaven. Per si això fos poc, en Xing decideix desaparèixer i allunyar-se dels que, per a ell, són uns "pares estrangers". El desolat matrimoni es perd en els seus records mentre espera una única cosa en les seves vides: fer-se prou vells com per deixar que el dolor sigui una cosa del passat. (sensacine.com)

Crítica

Captivadora pel·lícula que serà recordada com una de les millors de la dècada

Una epopeia de 40 anys amb una insuperable parella protagonista

[...] A la 67a del festival, **Hasta siempre, hijo mío** no necessita qualificatiu perquè és la xinesa del certamen. O millor dit, una de les pel·lícules de l'any que, sense cap dubte, passarà a formar part del millor de la dècada del setè art.

El seu director té a favor seu nou pel·lícules oficials (les quals han rebut el, necessari i ben complicat d'obtenir, segell del drac per a la seva exhibició pública, després de passar per la censura) i algunes més que només s'han pogut veure en els festivals a l'estranger, sense el cèlebre visat de les autoritats. **Hasta siempre, hijo mío** mostra el viacrucis d'una parella, al llarg dels últims quaranta anys de la història del seu país, sota la política del "fill únic". Instaurada a finals dels 80, com a mesura demogràfica, cau en desús o es relaxa a partir de 2015 (igual que la censura, ja que a partir d'aquesta data es pot discutir una mica més sobre les modificacions sol·licitades als cineastes). Una mesura política que afecta el més íntim de les relacions personals i estructura tota una vida, sotmesa a una estricta vigilància estatal.

El film de tres hores, al qual no li sobra ni un sol segon, comença amb dos amics jugant davant d'un riu. En aparença, tranquil i sense perill, però que, per desgràcia, no resulta ser tan inofensiu. I després d'una brillant escena d'inici, el cineasta aplica la seva primera el·lipsi que ens trasllada anys després. La pel·lícula s'estructura en una successió d'extraordinaris talls temporals, imaginatius i magistralment calculats per produir intrigues en la narració, sorpreses entre els personatges i sorprenents associacions d'idees.

Després de la primera sorpresa de l'espectador (que pot trobar-se una mica perdut al principi) tot va prenent cos, la narració s'enfila amb fluïdesa, les relacions de les famílies dels dos amics que es banyaven al riu van aclarint-se i el cineasta aconsegueix una gran epopeia, de la qual ni un sol espectador vol sortir.

Dos immensos intèrprets, **Yong Mei** i **Wang Jiu-chun**, Ós de plata a la millor actriu i actor del passat festival de **Berlín**, es van transformant durant les quatre dècades que abasta el film, s'adapten a les condicions, per molt insuportables que siguin (servir com a exemple d'una política amb la qual no es combrega) o es conformen davant l'adversitat però sense perdre les seves conviccions profundes.

Aquest meravellós fresc, que barreja recorreguts personals amb la història social i política, permet descobrir la Xina, molt millor que en cap manual acadèmic. Intromissió de la política en l'àmbit personal, rebuig a qualsevol manifestació occidental (de fet, una de les sol·licituds de la censura més surrealista ha estat retirar una senzilla escena en què un personatge, després de sortir d'un temple budista, passa davant d'una església i fa el senyal de la creu) o repressió de qualsevol alè de llibertat, **Hasta siempre, hijo mío** desglossa tota la maquinària d'un país de mètodes totalitaris.

Uns actors inspirats per la gràcia, un sublim muntatge i uns *flash-backs* impecables, que expliquen la situació en l'instant adequat de la narració, **la pel·lícula de Wang Xiaoshuai es gaudeix com un inoblidable moment cinematogràfic**. Una petita recomanació: no us deixeu explicar l'argument del film, aneu descobrint-lo en el moment en què el director ha volgut revelar-lo.

Carlos Loureda – Fotogramas.es

“Hasta siempre, hijo mío”: premis i seleccions principals

- Festival Internacional de Cinema de Berlín 2019: Os de Pla al millor actor (Jingchun Wang) i a la millor actriu (Mei Yong)
- Premi de l'Associació de Crítics de Cinema de la Xina 2019: premi a les 10 millors pel·lícules
- Premis del Gremi del Directors de Cinema de la Xina 2020: premi a les 10 millors pel·lícules
- Premis dels Mitjans de Cinema de la Xina 2019; premi al millor actor (Wang Jingchun)
- Premis Golden Rooster 2019: premis al millor actor (Wang Jingchun), a la millor actriu (Mei Yong) i al millor g (Mei Ah i Xiaoshuai Wang)
- Premis Hamilton Behind The Camera 2019: premi al millor guió (Mei Ah i Xiaoshuai Wang)
- Premis Iqiyi TV i pel·lícules 2019: premi del Jurat al millor actor en pel·lícula cinematogràfica (Jingchun Wang)
- Festival Internacional de Cinema de Minsk 2019: premi a la millor fotografia (Hyun Seok Kim)
- Festival de deu pel·lícules xineses 2019: premi Sir Movie i TV al millor actor principal (Jingchun Wang)
- Festival Internacional de Cinema d'Uruguai 2019: premi del públic i premi especial del jurat

A més de 24 nominacions

Wang Xiaoshuai

Filmografia com a director

2019 <i>Hasta siempre, hijo mío</i>	2005 <i>Sueños de Shangai</i>
2018 <i>Chinese Portrait</i> (documental)	2003 <i>Er di</i>
2015 <i>The Cornfield</i> (curt)	2001 <i>La bicicleta de Pekín</i>
2014 <i>Chuang ru zhe</i>	1999 <i>Meng huan tian yuan</i>
2012 <i>L'archivio a oriente</i> (documental)	1998 <i>Biandan, guniang</i>
2011 <i>Wo 11</i>	1996 <i>Jidu hanleng</i> (com a Wu Ming)
2010 <i>Rizhao Chongqing</i>	1994 <i>Da youxi</i>
2007 <i>Zuo you</i>	1993 <i>Dongchun de rizi</i>
2006 <i>Jeonjaeng geu ihu</i> (segment "The New Year")	

Biografia

Wang va estudiar a l'Acadèmia Central de Belles Arts de Pequín, i més tard va ser acceptat a l'Acadèmia de Cinematografia de Pequín. Després de graduar-se, va treballar durant un temps als estudis oficials de la República Popular de la Xina per començar després a treballar pel seu compte. El seu primer llargmetratge, *The Days* (1993), va ser una pel·lícula independent rodada durant dos caps de setmana i protagonitzada per dos amics seus. Les seves següents obres van ser *Suicidas* (1994) i *Frozen* (1995), aquesta última sota el pseudònim de Wu Ming, que significa literalment «sense nom» o «anònim». Allunyant-se de l'ambient urbà d'aquestes pel·lícules, la seva següent obra, *Tan cerca del paraíso* (1997) està ambientada a Wuhan, i explica la història de dos treballadors emigrants que es veuen embolicats en un segrest. A aquesta pel·lícula va seguir la comèdia *Sueños suburbanos*, el 1999. Però el llargmetratge que el va donar a conèixer internacionalment és *La bicicleta de Pekín*, que va guanyar un Ós de Plata al Festival de Cinema de Berlín amb la història d'un jove que busca la seva bicicleta robada.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

